

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5594/07
26.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, изјављеној против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 03/10 број 204-1-12243/2007 од 26.6.2007. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 26.12.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа тужилац не спори утврђено чињенично стање већ наводи да од 1997. године живи и студира у Немачкој и предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Врховни суд Србије је решењем број У. 5594/07 од 22.10.2007. године доставио тужбу туженом органу на одговор са позивом да у року од 15 дана поднесе суду одговор на тужбу и да достави све списе који се односе на овај предмет. Како тужени орган није поступио по напред наведеном решењу, а које је уредно примио према доставници у списима предмета, Врховни суд је пожуривао достављање списка ургенцијом од 5.12.2007. године коју је тужени орган уредно примио дана 10.12.2007. године према доставници у списима предмета. Обзиром да тужени орган није доставио одговор на тужбу и списе предмета, овај суд је нашао да су се стекли услови из члана 31. став 3. Закона о управним споровима, за решавање спора без списка управног поступка.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе и применом члана 31. став 3. Закона о управним споровима, нашао:

Тужба је неоснована.

Из навода тужбе и решења туженог органа поднетог у прилогу тужбе, произилази да је у проведеном поступку утврђено да нису испуњени услови из члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије ("Службени гласник Републике Србије", бр. 135/2004), односно да постоје сметње у погледу војне обавезе, због тога што тужилац није извршио обавезе прописане Законом о Војсци СЦГ. Преко ВОД-а Београд 2 проверено је и утврђено да тужилац избегава извршавање послова војне обавезе, што је утврдио републички орган надлежан за послове одбране актом бр. 2137-4 од 11.6.2007. године. Код овако утврђеног чињеничног стања од стране туженог органа, које тужилац наводима тужбе не спори, Врховни суд Србије налази да је тужени орган правилно поступио када је одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије правилном применом члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије, којим је прописано да се отпуст из држављанства неће одобрити уколико постоје сметње у погледу војне обавезе.

Због наведених разлога, наводи тужбе су без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења па је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 26.12.2007. године, У.бр. 5594/07

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Управител писарнице

Мирјана Војводић

ЗЖ